

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: Městys Bohdalov**, se sídlem Bohdalov 250, zastoupeného JUDr. Ing. Zdeňkem Hrabou, advokátem se sídlem Kamlerova 795, Říčany u Prahy, proti **žalovanému: Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2008, č. j. 21930/08-1700-708238, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2010, č. j. 29 Ca 34/2009 - 55,

t a k t o :

Kasační stížnosti s e odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 19. 12. 2008, č. j. 21930/08-1700-708238. V řízení před krajským soudem se stěžovatel domáhal zrušení uvedeného rozhodnutí žalovaného o odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 20. 5. 2008, č. j. 58370/08/351980/5197, ve věci vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně.

Stěžovatel v kasační stížnosti navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, což odůvodnil tak, že výkonem práva přiznaného napadenými rozhodnutími by pro něj mohla nastat nenahraditelná újma.

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, protože jde o zcela mimořádný právní institut, kterým je prolamována zásada vykonatelnosti pravomocného rozhodnutí a který může být aplikován jen v mimořádných případech. Žalovaný uvádí, že takovýto návrh musí být doložen dostatečnými a hodnověrnými důkazy a také poukazuje na zákonnou úpravu daňového řízení v otázce úhrady daňových povinností, kdy odvolání proti rozhodnutím o vyměření daně nemají v zásadě nikdy odkladný účinek. Žalovaný dále tvrdí, že stěžovatel má přímo v rámci daňového řízení k dispozici právní prostředky, jimiž může bezprostřední výkon rozhodnutí suspendovat, poukazuje přitom na posečkání daně a splátkování daně. Na základě těchto důvodů navrhuje nepřiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování návrhu zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly vznik nenahraditelné újmy mající původ ve výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí. Nenahraditelná újma je neurčitý právní pojem, který není nikde v zákoně upřesněn, a proto jeho výklad je nutno hledat v judikatuře. Nejvyšší správní soud pojem nenahraditelné újmy vyložil např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že „nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“. Důvody pro přiznání odkladného účinku se musí vždy vztahovat k osobě stěžovatele, který musí řádně odůvodnit, v čem pro sebe spatřuje nebezpečí nenahraditelné újmy. Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám vyvozovat z celkového obsahu kasační stížnosti či snad z předloženého správního spisu. Je pouze na stěžovateli, aby se v daném ohledu řádně vypořádal s břemenem tvrzení a náležitě uvedl, jaké konkrétní skutečnosti podle jeho mínění odůvodňují návrh na

přiznání odkladného účinku. Stěžovatel se v této souvislosti omezil pouze na parafrázi znění ust. § 73 odst. 2 s. ř. s., když uvedl, že výkonem práva přiznaného napadenými rozhodnutími by pro něj mohla nastat nenahraditelná újma. K úspěšnému osvědčení skutečností odůvodňujících přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ovšem nestačí pouhá parafráze zákonného ustanovení, ale je nutno uvést individualizovaným způsobem skutečnosti na straně stěžovatele vážící se k výkonu nebo jiným právním následkům rozhodnutí, z nichž plyne pro stěžovatele konkrétní újma, jež splňuje výše uvedené požadavky na nenahraditelnou újmu. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Nejvyšší správní soud pak posuzuje důvody možného vzniku nenahraditelné újmy vždy v závislosti k osobě a situaci stěžovatele.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Není tak splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu